

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Małgorzata Bednarek
SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **D. B.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2023 r.,

kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesku

z dnia 8 kwietnia 2022 r., sygn. akt VI K 7/22

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie w tym przedmiocie,**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania o wydanie wyroku łącznego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lesku wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2022 roku, sygn. akt VI K 7/22 na podstawie art. 568a §1 pkt 2 i art. 569 §1 kpk oraz art. 85 §1 i §2 kk, art. 85a kk, art. 86 §1 kk, art. 87 kk połączył:

- karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, orzeczoną wobec skazanego D.B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesku Zamiejscowy Wydział VI Karny z/s w Ustrzykach Dolnych z dnia 29 sierpnia 2019r. sygn. akt VI K 129/19,

- karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego D.B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Białej Wydział IX Karny z dnia 16 listopada 2018r. sygn. akt IX K 765/18, i wymierzył skazanemu D.B. karę łączną 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku nie została wniesiona apelacja.

Kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, wyrokowi zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego - art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k., polegające na zaniechaniu dokonania ustaleń i weryfikacji istotnych okoliczności faktycznych niezbędnych dla prawidłowego orzekania w przedmiocie wyroku łącznego oraz pominięciu wynikających z akt okoliczności dotyczących okresów odbywania przez skazanego D.B. orzeczonych wobec niego kar, w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 85 § 2 k.k. (w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Dz. U. z 2015 r., poz. 396) połączenia kary roku pozbawienia wolności z karą 6 miesięcy ograniczenia wolności, pomimo iż wobec zaistnienia określonej w tym przepisie negatywnej przesłanki, kara ograniczenia wolności nie podlegała łączeniu, albowiem w dacie orzekania Sądu w przedmiocie wyroku łącznego, została już przez skazanego w całości odbyta i postępowanie to winno zostać umorzone. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, dlatego podlegała rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron, zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

W pierwszej kolejności dzieląc stanowisko prokuratora wskazać należy, że w niniejszej Sąd meriti procedował w oparciu o przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, określające zasady łączenia kar w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 roku. Wprawdzie w sprawie nie zostało sporządzone uzasadnienie ww. wyroku, jednakże za przyjęciem takiego stanowiska przemawia fakt, że obydwa objęte zakresem przedmiotowym wyroki skazujące D.B. zostały wydane i uprawomocniły się w powyższym okresie, a zatem w sprawie nie znajdowały zastosowania przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 roku, jak i w myśl art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z dnia 23 czerwca 2020 roku, poz. 1086), przepisy obowiązujące od dnia 24 czerwca 2020 roku, a tym samym w dacie orzekania. Nadto w podstawie prawnej orzekania o karze łącznej sąd przywołał również art. 85 § 2 k.k., która to norma w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 roku nie znajdowałaby w ogóle w rozpoznawanej sprawie zastosowania. Ponadto w aktach sprawy znajduje się pismo Przewodniczącego Zamiejscowego VI Wydziału Karnego (k. 60-61), z którego w sposób jednoznaczny wynika, że sąd zastosował w niniejszej sprawie przepisy obowiązujące „do dnia 24 czerwca 2020 roku”, które pozwalały objąć karą łączną kary podlegające wykonaniu. Uwzględniając zatem powyższe rozważania wskazać należy, że zgodnie z obowiązującymi w tym okresie przepisami określającymi zasady łączenia kary, podstawą orzeczenia kary łącznej były wymierzone i podlegające wykonaniu kary lub kary łączne, tj. kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu (art. 85§2 k.k., w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 r. oraz w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy). Zauważyć zatem należy, iż koniecznym warunkiem orzekania kary łącznej było, aby te łączone kary lub kary łączne podlegały wykonaniu. W przedmiotowej sprawie tego rodzaju sytuacja nie miała miejsca, bowiem jedna z kar podlegających łączeniu została wykonana w całości. Otóż w sprawie VI K 129/19 orzeczona kara ograniczenia wolności w części została wykonana przez skazanego, a w pozostałej części została zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności w wymiarze 60 dni, która następnie została odbyta przez skazanego w okresie od

dnia 22 stycznia 2022 roku do dnia 23 marca 2022 roku. Tego rodzaju informacji procedując w przedmiocie wydania wyroku łącznego Sąd Rejonowy nie posiadał bowiem opinia o skazanym zawierająca aktualne dane dotyczące okresu wykonywania poszczególnych kar wpłynęła po wydaniu w niniejszej sprawie wyroku tj. w dniu 13 kwietnia 2022 roku, a wyrok zapadł w dniu 8 kwietnia 2022 roku.

Wskazać zatem należy, że w niniejszej sprawie wydanie wyroku łącznego było niedopuszczalne, gdyż jedna z łączonych kar (orzeczona w sprawie o sygn. VI K 129/19) jako odbyta w całości nie podlegała już wykonaniu. Tym samym słusznie wskazuje się w zarzucie kasacji, że zaskarżony wyrok rażąco uchybia przepisowi prawa materialnego - art. 85 § 2 k.k. Mając tę okoliczność na uwadze, należało nie tylko uchylić zaskarżony wyrok, ale również umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k. wobec bezprzedmiotowości dalszego orzekania w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[as]

[PGW]